

Већ једанаест година чланови породица несталих Срба и осталих неалбанаца у сукобима на Косову и Метохији 1998–1999. траже истину о судбини својих најмилијих, и казну за починиоце ових злочина. Упркос евроатлантистичким стремљењима српских власти у претходној деценији, Срби на Западу и даље имају репутацију „лоших момака“, па српска страдања у сукобима на тлу бивше Југославије остају углавном прећутана, а злочини и злочинци амнестирани. Званичну историју сукоба у бившој Југославији креирао је углавном Хашки трибунал својом селективном правдом и бескрајним уценама и притисцима на Србе и Србију који трају до данас. Посебно иритира чињеница да ниједан процес за злочине над Србима и другим неалбанцима на Косову и Метохији није завршен осудом злочина. Злочинци су ослобађани, због недостатка доказа, убијања сведока, површног рада тужилаштва...

Но бивши тужилац Хашког трибунала Карла Дел Понте, у својим мемоарима објављеним 2008. износи чињенице о монструозним злочинима над киднапованим Србима и неалбанцима, као и другим жртвама албанских криминално-терористичких структура на Косову и Албанији, о трговини органима отетих људи. Готово деценију Дел Понтеова је знала за те злочине, била одговорна за њихову истрагу и оптужнице, али је ћутала и ништа није предузела да се они процесуирају, и тиме је постала саучесник. Чак су и оскудни материјални докази којима је трибунал располагао уништени. По завршетку „добро“ обављеног посла ипак је решила да се поспе пепелом, и каже истину.

После ових навода српско Тужилаштво за ратне злочине покушало је да спроведе истрагу на основу навода Дел Понтеове, али је наишло на организовану опструкцију власти Албаније на чијој територији су се злочини и догодили, као и администрације УН на Косову, и свакако огроман притисак од стране САД и ЕУ, као „стратешких партнера“ и „савезника“ Србије у својим евроатлантистичким стремљењима. Прича је убрзо пала у заборав, по оној народној „свако чудо за три дана“.

Наду да ће се доћи до истине, и макар делимично задовољити правда дао је известилац Одбора за правна питања Парламентарне скупштине Савета Европе Дик Марти. У свом извештају Марти износи чињенице о илегалној трговини људским органима на Косову, као и другим злочинима и криминалним делима у које је умешан политички врх косовских Албанаца (лидери некадашње терористичке ОБК), у првом реду Хашим Тачи. Све наде

Хоће ли се Србија још једном повући?

Пише: Раде Јовићевић
понедељак, 24 јануар 2011 22:21

Србије положене су на резолуцију Парламентарне скупштине Савета Европе о којој ће се расправљати и гласати 25. јануара.

Српски званичници истичу да је ово шанса да се поново покрене истрага, судски поступак и задовољи правда, те да ће дати све од себе да се амандманима нацрт резолуције не ублажи и не обесмисли. У томе су једногласни и министар Љајић, и потпредседник владе Ђелић, и директор Министарства иностраних послова Борко Стефановић. Било би добро да буде тако, али као што видимо притисци на самога Мартија од стране албанских криминалаца и њихових заштитника на Западу, пре свега САД, већ дају резултате. Сам Марти већ је почео да ублажава наводе. А питање је какве притиске трпи и званични Београд. Сетимо се само дебакла са српском Резолуцијом о Косову у УН, када је Србија под притисцима Запада пристала на такве корекције које су резолуцију не само ублажиле, већ обесмислиле и учиниле је контрапродуктивном. У својим изјавама Ђелић и Стефановић наглашавају да је ово искључиво правно питање, те да га не треба политизовати.

Наравно, питање је и политичко, колико и правно, а политички губитници у овом случају поред Тачија и других вођа ОВК могу бити и неки много крупнији политички играчи. Да подсетимо, у време кад се већина поменутих злочина догодила, администратор УН на Косову био је за Србе злогласни француски дипломата и „лекар без граница“ (!) Бернар Кушнер, који је по логици здравог разума а и према извештају Дика Мартија морао бити упознат са овим злочинима, а ништа није предузео да се они спрече, а починиоци казне. О његовом односу према страдању Срба на Космету, и дивљању албанских терориста говори и његова изјава дата током службовања на Косову: „Прошле недеље имали смо деветоро убијених Срба, ове недеље – осморо. То је јасан напредак“.

Албански терористи и криминалци имали су и имају подршку званичних САД оличених у Мадлен Олбрајт, покојном Холбруку, Џозефу Бајдену... велики је списак. Једина међународна реакција на Мартијев извештај засад је оптужница против туског хирурга Јусуфа Сомнеза, познатог као „доктор Франкештајн“, који се сумњичи да је илегално вршио трансплантације органа непознатих давалаца, између осталог и у приштинској клиници „Медикус“, у власништву Тачијевог сарадника Шаипа Мује. Сомнез ће се бранити са слободе, а у читавом ланцу злочина он је само једна карика, тачније један од техничких извршилаца ових недела. Бојим се да ће се званична Србија под притисцима и уценама лако помирити са делимичним или потпуним заташкавањем овог случаја, те задовољити оптужницама и евентуалним пресудама против „ситних“ имена у великом злочину.